

Křižovatka 6

Hana Zagorová

Rádio mi včera v autě hrálo,
hlasatel řek' za pět minut půl.
Slunce za sklem jen tak slabě hrálo
na silnici rovné jako stůl.
Po ránvěji šel sám, snad chtěl stopem
motor ztich' a on mi povídá,
týden tu, co brala život hopem, nevidám.

Křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou viděl naposled,
jak se smála a víc už dál nic,
nikdo neví, kdy se vrátí zpět.
Křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou v dešti objímal,
než zas byla pryč.
A víc už dál nic, vítr vál.

Nechtěl se svést a jen se díval do aut,
jak se valí sem a zase tam
a pak řek mi: zdá se, že jsem knockout;
vím, že se jí nikdy nedočkám.
Po ránvěji šel sám, dál jsem jela,
v srdci jako když mě poraní,
dlouho mi ta jeho slova zněla do spaní.

Hm, křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou viděl naposled,
jak se smála a víc už dál nic,
nikdo neví, kdy se vrátí zpět.
Křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou v dešti objímal,
než zas byla pryč.

A víc už dál nic, vítr vál.

Křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou viděl naposled,
jak se smála a víc už dál nic,
nikdo neví, kdy se vrátí zpět.
Křižovatka šest dvou dlouhých dálnic,
tam ji jednou v dešti objímal,
než zas byla pryč.
A víc už dál nic, vítr vál.

Nánaná...